

Kaposvár 1891. szeptember 24. – Budapest, 1959. április 17.

Az elemi iskola után fodrásznak tanult, Bonyhádon, Lengyeltótiiban, Ózdon és Budapesten dolgozott a szakmájában, majd önálló üzletet nyitott a szülővárosában. 1908-tól a Magyarországi Szociáldemokrata Párt tagja. Az első világháborúban orosz fogságba esett, 1918–1921-ben a Vörös Hadseregben harcolt. Hazatérése után Nagy Imrével együtt a helyi munkásmozgalom meghatározó alakja. Rendőri felügyelet alá helyezték, 1925-ben az MSZDP baloldali ellenzéki magatartása miatt kizárta a pártból. 1926-ban Kaposvárott részt vett a Magyarországi Szocialista Munkáspárt létrehozásában, a helyi szervezet elnöke lett, ezért 1927-ben letartóztatták. A második világháború alatt újra rendőri felügyelet alá helyezték, majd internálták. 1942-ben munkaszolgálatra hívták be. 1945-ben a Magyar Kommunista Párt Somogy vármegyei szervezőtitkára. 1945. június 24-én Somogy vármegye képviselőjeként beválasztották az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. Az 1945. november 4-i nemzetgyűlési választásokon a somogyi választókerületben ismét mandátumhoz jutott. Az 1947. évi választásokon nem került vissza a törvényhozásba. 1949-ben megbetegedett, és nyugdíjba kellett vonulnia